

РЕШЕНИЕ

№ 5029

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 18.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1186** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 АПК. Образувано е по жалба на Б. К. Ш. срещу Заповед № РД-09-50-1078/12.12.2012г. на главния архитект на Столична община /СО/.

В жалбата и в допълнение към жалбата се излагат съображения, че оспорваната заповед е нищожна, като издадена от орган без компетентност. Твърди се, че актът е немотивиран, тъй като не съдържа фактически основания. В допълнението към жалбата и в писмената защита се посочва, че е налице разминаване между направеното искане и произнасянето на административния орган. Твърди се, че искането било за поставяне на временни обекти, без изменение на предназначението на имота, а произнасянето е по искане за изменение на предназначението на имота. Излага се, че произнасянето следвало да е в съответствие с влязлото в сила решение на АССГ по дело 7101/2011г. 29 състав. Моли съдът да отмени обжалвания административен акт. Претендира разноски. В писмената защита е направено и искане за отмяна на хода по същество. Искането е мотивирано с факта, че в мотивите на обжалвания акт не се съдържали аргументи за неприложимостта на чл. 62, ал. 7, т. 5 ЗУТ, а в тази насока са дадени задължителни указания с влязло в сила решение по дело 7101/2011г. АССГ. Иска се и назначаване на СТЕ и събиране на нови доказателства.

Ответникът – Главния архитект на Столична община в съпроводителното писмо, чрез началника на отдел Правен в СО, изразява становище, че жалбата е неоснователна и моли съдът да я отхвърли. В съдебно заседание не се явява и не се

представлява, не излага аргументи по съществуването на спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, представените по делото доказателства и прецени оспорвания акт на всички основания по чл. 168 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, доколкото от доказателствата по делото се установява, че заповедта е съобщена на Ш. на 27.12.2012г., видно от приложената по делото обратна разписка. Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Видно от нотариален акт № 67 от 22.10.2003г. на нотариус М. Д., по заместване на нотариус Р. Р., Б. К. Ш. е собственик на незастроено дворно място, находящо се в [населено място], [улица], съставляващо имот номер 275, от квартал 2, по плана на [населено място], местност „Изток”, цялото с площ от 400 кв. м. Със Заявление за даване на съгласие за изработване на проект за подробен устройствен план /ПУП/ № ГР-94-Б-26 от 12.07.2011г. Б. Ш., е поискал от Главния архитект на СО разрешение да изработи за своя сметка проект за ПУП за изграждане на сграда със смесено предназначение в собствения му имот № 275 по плана на [населено място], м. „Изток”. Към заявлението са приложени нотариалния акт за собственост и съдебно решение от 04.02.1998г. От представеното по делото заверено копие от това решение се установява, че по жалба на Л. К. (праводател на жалбоподателя) е отменен отказ № ГР-94-Л-20/20.12.1996г. на главния архитект на С. и преписката е върната за ново произнасяне. От мотивите на съдебното решение се установява, че е отменен отказ на главния архитект на С., с които на К. е отказано да изработи частично изменение на ЗРП за имот № 275 в ж. к. Изток. Посочено е, че имотът попада в терен за озеленяване. По делото е представена и молба рег. № ГР-Б-26/12.07.2011г. (като на заявлението по образец) с искане да бъде допуснато частично изменение на имот с пл. № 275. Изложени са съображения, че следва да се изпълни влязлото в сила решение на СГС.

Видно от Протокол № ЕС-Г-82 от 20.11.2012г. искането е разгледано на заседание на специализирания състав на Общинския експертен съвет по устройство на територията ОЕСУТ/ (т. 24 от протокола). Посочено е, че имотът попада в устройствена зона „Тго”. Предложено е на главния архитект на СО да издаде заповед за отказ за допускане на устройствена процедура. С процесната заповед № РД-09-50-1078/12.12.2012г. главния архитект на СО, е отказал да разреши изработването на проект на изменение на ПУП с цел застрояване на сграда със смесено предназначение за ПИ № 275, кв. 2а, м. „Изток - изток”, район Изгрев, по заявление вх. № ГР-94-Б-26/12.07.2011г. от Б. К. Ш.. В мотивите на заповедта е посочено, че искането е за допускане на устройствена процедура с цел застояване на сграда със смесено предназначение. Съгласно Общия устройствен план /ОУП/ на СО, ПИ № 275 попада в „Терени за локални градинки и озеленяване” (Тго).

За доказване компетентността на издателя на акта е представена Заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на кмета на СО.

По делото е изслушана и приета, без оспорване от страните съдебно – техническа експертиза, която съдът кредитира като обоснована, изготвена от лице с необходимата професионална квалификация. От същата се установяват следните относими за спора

факти:

1. Действащият ПУП за имота на жалбоподателя, който попада в УПИ I, кв. 2а, е одобрен с Решение на СОС № 241 по Протокол № 39/16.04.2009г. По този план имот пл. № 275 е в терен с отреждане за озеленяване. Имотът е в устройствена зона „Тго”.

2. По предходния план, одобрен със Заповед № РД-50-09-114/13.04.1989г. процесния имот попада в терен „за озеленяване”.

3. Съгласно ОУП на СО, приет с решение № 960/16.12.2009г. на МС, ПИ 275 попада в устройствена зона „Тго”, терени за локални градинки и озеленяване.

4. Предлагащата от жалбоподателя устройствена процедура налага промяна в предвиждането на плана, по отношение на ПИ 275 – от озеленяване в зона със смесено предназначение.

5. Предлагащата промяна не съответства на ОУП на СО.

6. Процесният имот е част от УПИ I, кв. 2а за озеленяване. По графични данни УПИ I е с площ от около 2 600 кв. м. Строителство на сгради в УПИ не е реализирано.

От жалбоподателя, е представено Решение № 1932 от 09.04.2012г. по дело 7101 по описа за 2011г. на АССГ. Със същото е отменена Заповед № РД-09-50-924/04.07.2011г. на Главния архитект на СО, и преписката е изпратена за ново произнасяне. В мотивите на решението е посочено, че производството приключило с отменената заповед, е започнало по заявление, с което жалбоподателят цели да получи разрешение за поставяне на преместваеми обекти в поземлен имот № 275, кв. 2а, м. „Изток – Изток”.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Настоящият съдебен състав преценява оспорваната заповед като такава издадена от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия с оглед разпоредбите на чл. 124а, ал. 2 ЗУТ, § 1, ал. 3 ДР на ЗУТ. В случая се касае за отказ за допускане на устройствена процедура за един имот, компетентния орган е кметът на СО, като заповедта е издадена от главния архитект на СО, при валидно предоставяне на правомощия за това съгласно представената Заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на кмета на СО – т. 1.9. В тази връзка не се споделят доводите на жалбоподателя, че заповедта е нищожна като издадена от некомпетентен орган.

Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа както фактически, така и правни основания. При издаването на заповедта съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В разпоредбата на чл. 134, ал. 2 ЗУТ са посочени случаите, в които влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят. В ал. 4, т. 2 на същия текст е предвидено, че влезли в сила ПУП не могат да се изменят с цел промяна на предназначението на терени, определени с подробните устройствени планове за озеленени площи. Предвидено е изключение от това правило - освен в случаите по ал. 2, т. 1 и по чл. 62а, ал. 2 – 5 от ЗУТ. Забрана в същия смисъл предвижда и разпоредбата на чл. 11 от Закона за устройството и застрояването на Столична община /ЗУЗСО/. В процесния случай от доказателствата по делото се установи безспорно, че теренът, за който е подадено заявление за изработване на проект за ПУП попада в терени за локални градинки и озеленяване и е отреден за озеленяване. С оглед посочените забрани е недопустимо да се променя неговото предназначение. Съдът намира, че в случая не са налице изключенията предвидени в чл. 134, ал. 2, т. 1, чл. 62а, ал. 2-5 ЗУТ, чл. 11, ал. 3 ЗУЗСО. В оспорваната заповед е предвидено, че

съгласно ОУП на СО ПИ № 275 попада в „терени за локални градинки и озеленяване”, което се потвърди от доказателствата по делото. Съгласно Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО в такива имоти се допуска само застрояване, обслужващо основната паркова функция сгради (кафе, църква, трафопост, тоалетна). В самостоятелни терени с площ под 1 ха застрояване не се допуска.

Жалбоподателят навежда доводи, че административният орган не бил разгледал заявлението по чл. 62, ал. 7 ЗУТ с оглед решение № 1932/09.04.2012г. по дело 7101/2011г. на АССГ. Съдът намира тези доводи за неоснователни и неподкрепени от доказателствата по делото. Административното производство, приключило с оспорваната заповед, е започнало по заявление от 12.07.2011г. (решението на съда е от 09.04.2012г.). В това заявление изрично е посочено, че се иска разрешение за изработване на ПУП за изграждане на сграда със смесено предназначение. Заявлението, по което е отменен отказ с решение № 1932/2012г. е от 19.04.2011г. Очевидно е, че жалбоподателят е подал две отделни заявления до административния орган, по които заявления са образувани две отделни производства. Тяхното смесване е недопустимо и не може от органа, при наличието на подадено заявление съдържащо определено искане, да се иска в административното производство по едното заявление да се произнася, по въпроси, свързани с друго заявление. Производствата са отделни и приключват със самостоятелни актове. В тази връзка искането за отмяна на хода по същество е неоснователно, доколкото указанията дадени с решението на 29 състав на АССГ не са свързани със заявлението, приключило с оспорваната в настоящото производство заповед. Доказателства, чието събиране се иска с писмената защита са неотносими към спора, поради което настоящият съдебен състав счита, че не следва да отменя даденият ход по същество.

Не се споделят от настоящата инстанция доводите на жалбоподателя, че заповедта не е мотивирана, тъй като не съдържа фактически констатации. Видно от мотивите на заповедта, в същата е посочено, че имотът попада в терени за локални градинки и озеленяване. Исканото изменение е в противоречие с устройствената зона по ОУП на СО.

В заявлението и допълнителната молба към него е посочено, че административният орган следва да изпълни влязлото в сила решение на СГС от 04.02.1998г. В тази връзка съдът намира за необходимо да отбележи, че решението е влязло в сила на 25.03.1998г. Главният архитект на С. е бил длъжен да изпълни това решение, но след като не го е направил и не е налице ИПРЗ, влязло в сила до влизането в сила на Общия устройствен план, представляващ нормативен акт с ранг на закон, тъй като представлява графична част на ЗУЗСО, то от този момент не е допустимо исканото изменение на предназначението на имота, попадащ в зона „Тго”. Съгласно § 11 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на ЗУЗСО, графичната част на ОУП на Столичната община, одобрена с Решение № 147 на Министерския съвет от 2006 г., се прилага от датата на влизане в сила на този закон – а именно, 28.01.2007г. Разпоредбите на § 2, ал.1 и ал.2 от ПЗР на ЗУЗСО уреждат заварените случаи, като дори и влезлите в сила планове запазват действието си само ако не противоречат на този закон и на ОУП, а за противоречащите е предвидено да бъдат съответно изменени; аналогична е и уредбата на текущите проекти – те също трябва да бъдат съобразени с новите правила. Следователно, горепосоченото влязло в сила съдебно решение не е основание да бъде изключено приложението на императивното изискване за съответствие на подробните устройствени планове с последващия ОУП и

действащата нормативна уредба, в частност – забраната за промяна предназначението на имоти, предвидени за озеленяване, с изключения, каквито не се установяват в случая. (В този смисъл Решение № 1932/09.04.2012г. на АССГ по дело 7101/2011г.).

Предвид гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли. При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноси не следва да му се присъждат. Ответникът не претендира разноси, а и не е сторил такива, поради което не му се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. К. Ш. срещу Заповед № РД-09-50-1078/12.12.2012г. на Главния архитект на Столична община.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Административен съдия: